

Kaikki edellä kuvaamani piirteet, kritiikitön eurohuuma, oikeuskulttuurien erilaisuus ja eliitin taipumus vahvistaa asemaansa näiden avulla, ovat viemässä Suomea EY:n jäseneksi täysin ehdoilla. Kaikkien perusteltujenkin suomalaisten erityispiirteiden annetaan tuhoutua ilmaiseksi. Suomen neuvottelijoilla ei ole minikäänlaista kansallista etua korostavaa kotimaista mielipidet-

tä selkänोजनाan. Suomi putoaa tätä menoa EY:n syliin kuin kypsä omena. Ja kuitenkin olisi täysin mahdollista ja itse asiassa nykyisen EY-kulttuurin mukaista tapella omien etujen puolesta loppuun saakka ja luopua vasta, jos jostakin on pakko luopua, kun toinen osapuoli on maksanut siitä kovan hinnan.

– Vaikka näkisikin, että häviää, kannattaa pyristellä vas-

taan. Häviöjä vaikuttaa aina lopputulokseen. Mitä päättäväisemmin suomalaiset pitävät kiinni tasa-arvoa edistävästä perinteistään, sitä enemmän niistä jää kansallisesti jäljelle tai omaksutaan yleiseurooppalaisen keiton mausteeksi, sanoo Klaus Mäkelä.

MATTI VIRTANEN

RUOTSI PITÄÄ KIINNI ALKOHOLIJÄRJESTELMÄSTÄÄN

EY:n komissio on antanut lausuntonsa Ruotsin jäsenyydestä käytäviä neuvotteluja varten. Nordisk Alkoholitidskrift -lehden ja Alkoholipoliitikka-lehden toimitus pyysi siitä kommentiani.

Lähtökohtani tietysti on Ruotsin virallinen kanta, jonka mukaan ruotsalainen alkoholipoliikka on syytä säilyttää myös jäsenyyden oloissa niin pitkälle kuin mahdollista. Samalla olemme kuitenkin tietoisia siitä, että jäsenyys tekee muutokset ajankohtaisiksi. Muutoksia merkitsee todennäköisesti jo ETA-sopimus, kun se tulee voimaan, luultavasti ensi vuodenvaihteessa.

Vakavinta uhkaa ruotsalaiselle alkoholipoliitikalle mer-

kitsee tavaroiden vapaa tuontioikeus, joka on yksi ns. sisämarkkinoiden kulmakivistä. EY on nyt ilmoittanut, että jokaisen kotimaahan paluun yhteydessä saa henkilökohtaiseen käyttöön tuoda 300 litraa olutta, 90 litraa viiniä ja 10 litraa väkeviä. Jos ruotsalaiset saavat mahdollisuuden tuoda tuollaisia määriä Tanskasta, nykyinen korkea hintatasoon perustuva politiikkamme rapautuu ja ruotsalainen alkoholipoliikka on vakavasti uhattuna. Jos nykyiset korkeat alkoholijuomaverot pidettäisiin siinä tilanteessa ennallaan, Systembolagetin myynti vähenisi tuntuvasti, etenkin Etelä-Ruotsissa. Jos taas verotuksen tasoa laskettaisiin,

myynti kasvaisi rajusti koko maassa.

Ruotsin kannalta on tärkeää saada jäsenyysneuvotteluissa poikkeus alkoholijuomien vapaaseen tuontioikeuteen. Pysyvien poikkeuksien saaminen EY:n säännöistä on tunnetusti vaikeaa, mutta ajallisesti rajoitetutkin poikkeukset ovat kallisarvoisia. Mitä kauemmin pystymme estämään halpojen alkoholijuomien tulvan Ruotsiin, sitä parempi.

Ajatusta, että meidän pitäisi jo ETA-sopimuksen myötä alentaa hintojamme, on vaikea ymmärtää. Sanotaan, että meidän pitäisi ”totutella”. Totutella lisääntyviin alkoholihaittoihin? Päinvastoin meidän täytyy yrittää voittaa aikaa niin

paljon kuin mahdollista. Tuo aika voidaan käyttää niin, että yritetään vaikuttaa alkoholin kulutukseen Ruotsissa ja haetaan EY-maista ymmärtämystä ajatukselle käyttää alkoholiverotusta alkoholin kulutuksen vähentämiskeinona. On merkkejä siitä, että tällaista ymmärtämystä on yhä useammalla taholla.

Pitkäaikaisten poikkeuksien mahdollisuutta ei pidä yliarvioida, mutta niitä on kuitenkin koetettava saada. Tanska on ollut 18 vuotta EY:n jäsen, mutta sillä on edelleen matalammat tuontirajoitukset kuin EY:n säännöt edellyttäisivät.

Oluen ja viinin osalta Tanska aikoo nyt hyväksyä EY:n normit. Sitä vastoin väkevien juomien osalta Tanska on saanut jatketuksi oikeutta poikkeuksiin, jotka se toivoo voivansa säilyttää mahdollisimman pitkään, koska ne on sisällytetty säännöstöön, jota voidaan muuttaa vain yksimielisellä päätöksellä.

Oluen ja viinin osalta Tanska on sopinut, että se voi pitää enintään 20 prosenttia korkeampia hintoja kuin Saksa. Se merkitsee Tanskassa hintojen laskua nykyisestä. Mielenkiintoista on seurata viinin ja oluen kulutuksen kehitystä. Tanskan liittessä aikoinaan EY:hyn viinin verotusta alennettiin, mikä johti viinin kulutuksen kasvuun.

EMME DISKRIMINOI NYTKÄÄN

Kysymys, joka kovasti kiinnostaa ruotsalaista julkisuutta, koskee alkoholimonopoliin tulleisuutta. Sitä kosketellaan EY:n komission lausunnossa,

jossa puhutaan monopolien sopeuttamisesta. Lausunnossa ei siis vaadita niiden purkamista. Rooman sopimus ei tunnetusti kiellä valtiollisia monopolia. Pykälässä 37 todetaan, että monopolit tulee sopeuttaa niin, etteivät ne diskriminoi muiden EY-maiden kansalaisia tai tuotteita.

Näkemyksemme on, etteivät meidän monopolimme nykyiselläänkään diskriminoi, ja siksi ne voidaan säilyttää. Tällä mielipiteellä on laaja tuki. Kahden viime vuosikymmenen kehitys Ruotsissa osoittaa, että juomme yhä vähemmän ruotsalaista paloviinaa ja yhä enemmän EY:ssä tuotettua viiniä. Ruotsin monopolit kuten myös ruotsalainen alkoholiverotus ovat edistäessään siirtymistä miedompiin juomiin lähinnä suosineet EY:n ja muiden viinialueiden tuotteita.

Jos tarkastellaan Systembolagetin tuotepolitiikkaa, on helppo todeta, että niin katemarginaalit kuin tuoteinformaatiokin ovat merkkikohtaisesti neutraaleja, ts. ne eivät diskriminoi. Kohtelemme saman tavararyhmän tuotteita yhtäläisesti, riippumatta alkuperämaasta.

Mahdollista syrjintää ajatellen ongelmallinen kysymys koskee pääsyä tuotevalikoimaan. Pitääkö meidän olla valmiita ottamaan myyntiin joka ikinen EY-maista Ruotsin markkinoille tarjottava tuote vai riittääkö se, että lajivalikoima on kaikin puolin kattava ja että se tyydyttää kuluttajien tarpeet? Sitä on vaikea sanoa.

Olemme Systembolagetissa käyneet läpi tuotepolitiikkamme. Toivomme, ettei meidän tarvitse sanoa ei millekään EY:stä olevalle tuottajalle,

vaan että meidän on mahdollista sallia kaikkien sitä haluavien kokeilla tuotteensa mahdollisuuksia ruotsalaisilla markkinoilla. Olemme ajatelleet luoda mallin, jonka mukaan osa myymälöistä testaa tietyn ajan, selviytyykö jokin tuote vaatimamme vähimmäismyyntirajan yli. Jos se selviää, se otetaan vakinaiseen valikoimaan, muutoin se poistetaan ja tuottaja saa ottaa myymättömät tuotteensa takaisin. Tuottajat saisivat sopivalla tavalla olla mukana ja ottaa sen taloudellisen riskin, jollainen aina on olemassa, kun tuote pyrkii uusille markkinoille.

Tällä tavalla arvioimme kykenevämmä torjumaan mahdolliset diskriminointisyytökset. Uusi käytäntö arvattavasti laajentaisi valikoimaamme tuntuvasti – kuinka paljon, sitä on vaikea arvioida – mutta selviämme siitä kyllä, koska voimme periä todelliset kustannuksemme.

Viitaten EY:n tuomioistuinten päätökseen Italian tupakkamonopolia koskeneessa kiistassa on tšekäläisessä keskustelussa katsottu, että tuontimonopolin säilyttäminen on vaikeaa. On myös sanottu, ettei tuontimonopolilla ole sellaista alkoholipoliittista merkitystä kuin vähittäismyymintimonopolilla. Ruotsin virallinen, sekä hallituksen että eduskunnan vahvistama kanta on, että molemmat alkoholimonopolit tulee säilyttää, koska kumpikaan niistä ei harjoita diskriminointia. Olen samaa mieltä. Ruotsin monopoliin kuuluu, kuten tunnettua, Systembolaget, jolla on yksinoikeus vähittäismyyntiin yleisölle ja tukkumyyntiin ravintoloille (sillä poikkeuksella, että panimot myyvät vahvaa

olutta suoraan ravintoloille), ja Vin & Sprit, jolla on viinin, väkevien ja vahvan oluen tuontimonopoli ja väkevien juomien valmistusmonopoli. I ja II luokan oluet ovat täysin monopoli-järjestelmän ulkopuolella.

Totta kai voidaan olla samaa mieltä siitä, että vähittäismyyntimonopoli on alkoholi-poliittiselta kannalta tärkein. Juuri vähittäismyynnissä toteutuu olennaisin kontakti kuluttajiin. Kilpailu ja saatavuuden lisääminen vähittäismyynnissä johtaisivat kaikella todennäköisyydellä alkoholin myynnin voimakkaaseen kasvuun.

TUONTIMONOPOLI SYYTÄ SÄILYTTÄÄ

Mielestäni valtiiovallan on kuitenkin viisasta varjella myös muita monopoleja. Jos kilpailulle ja yksityiselle voitontavoittelulle annetaan tilaa valmistus- tai tuontipuolella, se merkitsee sitä, että panimotehnein ja ravintola-alan edustamien voimakkaiden taloudellisten intressien lisäksi maahan muodostuisi yksityisen alkoholipääoman keskittyminen. Syntyisi lisää voimakkaita painostusryhmiä, jotka toimisivat sosiaalisen alkoholipoliittikan höllentämiseksi.

Myös jos haluamme säilyttää alkoholijuomien markkinointia rajoittavan lainsäädännön, voimme pitää varmana, että kasvavat yksityiset intressit merkitsevät lisääntyviä yrityksiä venyttää ja kiertää lain asettamia rajoituksia.

On myös erittäin todennäköistä, että ne, jotka haluavat lisätä markkinavoimien vapauksia alkoholialalla, näkisivät

tuontimonopolista luopumisen vain ensimmäisenä askeleena. Tuontioikeus ei vielä takaa vapaata pääsyä markkinoille, sanottaisiin. Vähittäismyyntimonopoli olisi seuraavan hyökkäyksen kohde. Kääntäen ilmaistuna tuontimonopolin voi nähdä vähittäismyyntimonopolin suojamuurina. Jos vähittäismyyntimonopoli ei ole diskriminoiva, ei myöskään tuontimonopolin tarvitse olla sellainen. Siten se täytyy voida säilyttää.

Väärinkäsytysten välttämiseksi täytyy todeta, ettei tuontimonopolin purkaminen olisi ongelma Systembolagetille yrityksenä. Päinvastoin, usean toimittajan olemassaolo vahvistaisi meidän asemaamme asiakkaana. Meillä on kokemuksia tällaisesta tilanteesta vahvan oluen osalta, jolla on useita toimittajia. Ymmärtääkseni panimot pitävät meitä merkkien suhteen neutraalina ja korrektina asiakkaana.

Sitä vastoin olen ymmärtänyt, ettei Vin & Sprit oikein pitäisi Systembolagetin monopolin säilymisestä, jos tuontimonopoli purettaisiin. Tämän vuoksi on Vin & Sprit tuontimonopolin kumoamisen uhattaessa esittänyt ajatuksen, että valtion viinakauppojen rinnalla pitäisi sallia yksityisiä alkoholimyymälöitä.

Tietysti tällainen lisensoitujen alkoholimyymälöiden järjestelmä olisi pienempi onnettomuus kuin viinanmyynnin levittäminen lähes 10 000 elintarvikeliikkeeseen. Jos Ruotsi pakotettaisiin luopumaan vähittäismyyntimonopolista, pitäisi tietysti yrittää selviytyä niin harvoilla yksityismyymälöillä kuin mahdollista. Mutta tällä idealla on sama perus-

heikkous kuin vaihtoehdolla, jossa alkoholi on elintarvikemyymälöissä, nimittäin se, että kilpailu ja yksityinen voitontavoittelu alkaisivat nostaa kulu-tusta. Ajan mittaan tämä vai-kuttaisi myös Systembolage-tiin. Kokemus osoittaa, että on hyvin vaikea välttää aktiivista markkinointia silloin, kun valtiollinen yritys joutuu tiukkaan kilpailutilanteeseen. Sosiaalisen vastuun periaate joutuisi lievästi sanottuna ahtaalle täl-laisessa tilanteessa.

Sitä paitsi: erityiset yksityiset alkoholimyymälät nähtäisiin nekin vain ensi askeleena. Modernissa mediayhteiskunnassa olisi hyvin vaikea rajoittaa lisenssien määrää. Katso-kaa, kuinka ravintolalisenssi-en on käynyt! Anniskelulupien määrä on Ruotsissa noussut yli kaksinkertaiseksi 80-luvun kuluessa. Pienillä paikkakun-nilla, joilla ei ole perustaa erityisille alkoholimyymälöille, pyrkisivät elintarvikekauppi-aat – vedoten palvelun paran-tamiseen paikkakunnalla – saamaan lisenssin. Olisi suuri riski päätyä tilanteeseen, jossa alkoholijuomat ovat elintarvikeliikkeissä.

”EY-LUOKAN PARAS OPPILAS”

Tärkeä myönteinen piirre EY:n komission lausunnossa on se, että komitea korostaa Ruotsin jäseneksi saamisen arvoa EY:lle. Myös poliittiset johtajat kuten presidentti Mitterrand, liittokansleri Kohl ja päämi-nisteri Major ovat toivottaneet Ruotsin tervetulleeksi EY:hyn. Tällä on suuri merkitys jäse-nysneuvottelujen alla. Jos ajatellaan, että vain itse olisim-

me innokkaita pääsemään sopimukseen, kun taas vastapuolelta pohjimmaltaan kiinnostus puuttuisi täysin, olisi meillä huonoimmat mahdolliset lähtökohdat neuvotteluille. Silloin ei olisi henkisiä edellytyksiä vastustaa vastapuolen vaatimuksia ja ajaa omaa linjaansa.

Mutta nyt siis tiedämme, että Ruotsin jäsenyydellä on arvoa EY:lle. Siksi meillä on myös mahdollisuus saada neuvotteluissa vastakaikua joillekin omille tavoitteillemme.

On myös hyvä muistaa, ettei EY ole yksi henkilö yksine näkemyksineen. EY – aivan kuten Ruotsi – koostuu joukosta ihmisiä ja ihmisryhmiä, joilla on omat näkemyksensä. EY:n instituutioiden roolit vaihtelevat. Komissio valmistele neuvottelujä, mutta sopimukseen on päästävä ministerineuvoston kanssa. Se puolestaan koostuu eri valtioista. Komission lausunto on neuvottelupohja, joka osoittaa, mitä komissio haluaa saavuttaa ja miten se tavoitteensa perustelee. Sama koskee pohjoismaisten toimittajien haastatteleminen komission jäsenen ja virkamiesten lausuntoja.

Monet niistä, jotka nyt tulkitsevat EY:n komission lausuntoa, ovat itse sitä mieltä, että ruotsalaista alkoholipolitiikkaa pitää höllentää ja markkinavoimille antaa suurempi vapaus. Heillä saattaa olla tämä käsitys kaupallisista tai ideologisista syistä, tai sitten he vain tuntevat yleistä vastenmielisyyttä viranomaisia ja holhousta kohtaan, jota he pitävät tyypillisenä ruotsalaiselle yhteiskunnalle. On aivan luonnollista, että he näkevät EY:hyn liittymisen avaavan mahdollisuuden ajaa läpi sel-

laisia poliittisia muutoksia, joita he eivät ole onnistuneet saamaan aikaan tavanomaista demokraattista tietä Ruotsissa. Tästä täytyy olla tietoinen, kun lukee lehdistössä esiintyviä tulkintoja siitä, mitä meidän ”on pakko” tehdä, jos tahdomme EY:n jäseneksi. Kuten kaikissa neuvottelutilanteissa meidän täytyy päättää, mitä itse haluamme, ja pitää pää kylmänä ja harkita tarkkaan, ennen kuin aletaan tehdä myönnytyksiä.

Kuulin kerran erään norjalaisen sanovan eräässä konferenssissa näin: ”Norjaa sanotaan ’NATO-luokan parhaaksi oppilaaksi’, koska olemme niin innokkaita olemaan mieliksi NATO:n johdolle (ja USA:lle), on se sitten tarpeen tai ei. Nyt olemme Norjassa alkaneet puhua Ruotsista ’EY-luokan parhaana oppilaana’. Te olette niin tavattoman hanakoita osoittamaan olevanne kelvollisia EY:lle, että mukautatte lain-säädäntönnekin EY:n sääntöihin paljon nopeammin kuin EY-maat itse.”

Minusta tuossa luonnehdinnassa on paljon perää. Tietenkin meidän pitää sopeutua EY:n sääntöihin silloin, kun se voi tapahtua luopumatta olennaisista näkökannoista. Mutta minusta on väärää neuvottelutaktiikkaa luulla, että EY olisi kovin otettu, jos häivyttämme oman identiteettimme ja olemme rähmällämme maassa. Meidän on sen sijaan selvitettävä alkoholipolitiikkamme tarkoitus EY-maille.

EY, ja erityisesti sen komissio, epäilee kaikkia valtiollisia monopoleja ja markkinavapauden rajoituksia. Tällaisia toimia pidetään peiteltyinä yrityksinä suosia kotimaisia tuot-

teita ja suojella niitä ulkomaiselta kilpailulta. Siksi komissio vastustaa kaikkia monopoleja, vaikka Rooman sopimus ei niitä kielläkään. Meidän tärkein tehtävämme on näin ollen saada EY:n jäsenmaat, mieluiten myös komissio, mutta ennen kaikkea tuomioistuimien, jos sinne aikanaan joudumme, vakuuttuneiksi siitä, että monopolimme ja muut alkoholia koskevat säännökset perustuvat terveys- ja sosiaalipoliittisiin syihin ja että ne eivät pyri suojelemaan ruotsalaisia alkoholituotteita kilpailulta.

Tietystikään tämän sanominen ei yksin riitä. Meidän täytyy myös käyttäytyä siten, että se, mitä sanomme, on uskottavaa. Jos toisaalta sanomme, että haluamme alkoholin kuluksen laskevan, mutta toisaalta markkinoimme hyvin aktiivisesti omia alkoholituotteitamme, uskottavuus kärsii. Tämä pätee luonnollisesti myös valtionihtiön toimiessa ulkomaisilla markkinoilla.

VAARA EI OLE OHI

Ilahduttavaa kylläkin ruotsalaisen EY-keskustelun luonne on viime aikoina jonkin verran muuttunut. Kun se aikaisemmin suuressa määrin käsitteli sitä, mitä me ”saamme” tehdä, kun tulemme sisään yhteisöön, se on nyt yhä enemmän alkanut käsitellä sitä, kuinka meidän tulee menetellä jäsenyysneuvotteluissa. Monet näkyvät keskustelijat ovat varoittaneet olemasta turhan matalana ja tekemästä myönnytyksiä etukäteen. Hallituksen ja eduskunnan edustajat ovat kuitenkin tuoneet lausunnoissaan hyvin selkeästi esiin välttämättö-

myyden jatkaa ruotsalaista alkoholipolitiikkaa.

Vaara ei tietystikään ole ohi. Ruotsalaista alkoholipolitiikkaa on aina riepoteltu, etenkin julkisuudessa. Sen arvostelijat ovat saaneet uutta voimaa, osittain siksi, että ajan henki vierastaa markkinoiden säätelyä yleensä, ja osittain EY-kysymyksen takia. Perusehto alkoholipolitiikan säilyttämiselle on kansalaisten sille antama tuki. Muutoin puolueet eivät ajan mittaan jaksavat varjella sitä. Niin demokratia toimii, ja niin sen tuleekin toimia. Monet merkit viittaavat siihen, että kansalaisten tuki alkoholipolitiikalle horjuu.

Mutta ei ole mitään syytä heittää kirvestä kaivoon ja pitää yleisen mielipiteen tukea menetettynä. Ei myöskään pidä sekoittaa tiedotusvälineitä kansalaisiin. Olemme oppineet, että mielipiteet vaihtuvat nykyisin nopeasti. Jos näkemyksillä on vahvat perusteet, ei pidä pelätä laajenevaa julkista keskustelua. Ongelma on siinä, että niin monet poliitikot, jotka itse ovat vakuuttuneita alkoholipolitiikan oikeellisuudesta, eivät tunne olevansa varustautuneita julkiseen väittelyyn. Tuntiessaan oletettavasti aivan oikein, etteivät välttämättä tule suosituiksi puolustamalla alkoholipolitiikkaa, he mielellään antavat toisten käydä väittelyä.

Monet tutkijat, joilla olisi hyvät edellytykset käydä kes-

kustelua, luopuvat, koska heillä on tunne, että liian kiihkeä osallistuminen vahingoittaa heidän uskottavuuttaan puolueettomina tutkijoina. Jäljelle jäävät raittiusliike ja muutamat muu. Alkoholipolitiikkaa pidetään siksi helposti raittiusliikkeen politiikkana, mikä osittain on virhe, osittain heikentää mahdollisuuksia vakuuttaa niitä, jotka eivät ole raittiita.

On aika kaikkien niiden, jotka kantavat huolta alkoholihaittoista, sekä poliitikkojen, tutkijoiden että hoitohenkilökunnan, samoin kuin monien muiden, jättää epärintonsa ja kii- vetä barrikadeille. Jos alkoholipolitiikan tärkeitä osia kumotaan, tulevat haitat lisääntymään. Niitä seuraavat tietysti kansalaisten vaatimukset toimiin ryhtymisestä, eikä vähiten niiden tiedotusvälineiden taholta, jotka nyt innokkaimmin lietsovat kritiikkiä ”holho-usta” vastaan. Silloin kuitenkin osoittautuu, että on hyvin vaikea saada uudelleen voimaan ne rajoitukset, jotka tällä hetkellä pitävät alkoholin kulutusta aisoissa. Tehkää vain ajatuskoe, että 10 000 elintarvikeliikettä saisi oikeuden myydä alkoholijuomia ja niiden myynti kattaisi keskimäärin 20 prosenttia niiden liikevaihdosta. Silloin ei ole helpoa palauttaa vähittäismyyntimonopolia, jos alkoholin kulu- tus ja haitat kasvavat.

GABRIEL ROMANUS

PS. Neuvottelujen alla voi olla kiintoisaa kiinnittää huomiota euroopalaiseen alkoholihaittojen vastaiseen toimintasuunnitelmaan (European Alcohol Action Plan), jonka WHO:n Euroopan alueen kokous hyväksyi 17. syyskuuta 1992.

Suunnitelma rakentuu täsmälliselle tavoitteelle vähentää alkoholin kulutusta 25 prosentilla ajanjaksona 1980–2000; se sisältyy WHO:n Euroopan alueen strategiaan terveyttä kaikille vuonna 2000. Suunnitelmassa painotetaan, että on tärkeätä varjella oikeutta säilyttää alkoholipolitiikka niissä maissa, joissa se on kunnianhimoisempaa kuin maiden enemmistöllä, ilman menettäminen olevan yhdentymisen asettamia esteitä.

Suunnitelmassa painotetaan myös sitä, että kansainvälisten yhteistoimintaorganisaatioiden (kuten esim. Pohjoismaiden neuvosto) pitää myötävaikuttaa siihen, että politiikka muotoillaan niin, että jäsenmaat voivat toteuttaa kunnianhimoista alkoholipolitiikkaa ilman esim. verotuksen yhtenäistämisen asettamia esteitä.

Kaikki Euroopan alueen valtiot, mukaan luettuna EY-maat, ovat yksimielisesti hyväksyneet suunnitelman. Siihen täytyy siksi voida vedota neuvotteluissa EY:n kanssa.

KÄÄNNÖS: MATTI VIRTANEN
(väliotsikot toimituksen)